

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra OM RELIGIONS-FRIHED

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 117.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig05val-shoot-idm140040108677936.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

↪ Voveligt¹ var det vist nok af mig, hvem Stifts-Provst *Clausen*, ved *Balles* Lig-Begjængelse, ei engang paa Provst *Gutfelds* Overtalelse, og et rimeligt Ønske, som ikke var mit, vilde laane en Prædike-Stol, han dog selv kun havde til Laans, og ei ved denne Leilighed vilde benytte, ja, mig, hvem Stifts-Provsten vist optog den Dristighed meget ilde, som Biskoppen offentlig hædrede, den Dristighed, at jeg, en ordineret Mand af *Balles* Tro og *Balles* nærmeste Kreds, ved Kisten talde et Par beskedne Ord om den faldne Høvding i Israel; voveligt var det vist nok af mig, saa haardnakket at eftertragte en Prædike-Stol i Hoved-Staden, at jeg end ikke skyede Frue Provsti: men naar der skal føres Krig, har jeg altid meent, der maa Haardt imod Haardt, hvis Lige-Vægten skal vindes af Hvad der har tabt den. At ogsaa jeg havde Noget af den Tro paa egne Prædikeners miraculeuse Virkninger, som det i vore Dage var Synd at misunde de unge Præster, da den sjelden bliver gammel, med mindre man spærrer dem Kirken, hvorfor skulde jeg nægte det, om det end var min Skik at lægge Dølgemaal paa mine egne Svagheder, som jeg kun alt for meget har blottet; men dog var det jo ganske i sin præstelige² Orden, at jeg vilde netop ind i den Kirke, man blot af Caprice lukkede for mig, og at jeg vilde gjengjælde dem deres Opmærksomhed, der fordum i Hundrede-Tal mødte mig ved Frederiksberg, da det var det nærmeste, jeg *kirkelig* ³ kunde komme Hoved-Staden! Ja, selv i sin mest prosaiske borgerlige Orden var det, at en Skribent, som var Præst, og hvis Tilhørere hverken Provst eller Bisp burde kalde Pøbel, om saa end ei deriblandt havde været Mænd, de maatte bukke for, at han ei vilde eller kunde skye Hoved-Stadens Kirke, fordi han mishagede Stifts-Provsten, uden dog at have nogensinde personlig fortørnet ham, men vel personlig troet fast paa hans Aabenhjertighed, og gjort ham skjulte Tjenester, han skulde undres over!